

Lysholm Christensen (KRF):

Til hr. Bjørn Westh skal jeg blot sige, at det, jeg udtrykte her fra talerstolen, var ordret fra mit manuskript. Jeg har sagt, hvad jeg ønsker at sige om det spørgsmål.

Eva Fatum (S):

Denne debat er ikke kun fiskeripolitisk, den er i høj grad også regionalpolitisk. Hvad vil regeringen stille op med de fiskeriafhængige regioner? Ønsker man overhovedet et levende samfund med arbejdsliv på havne og en blomstrende industri, må der tages et kraftigt initiativ.

Bornholm er ligesom de andre fiskeriafhængige regioner dybt berørt af krisen i fiskeriet. Næsten en femtedel af indkomsterne på Bornholm stammer fra fiskeri og fiskeindustri. Problemerne smitter af på store dele af befolkningen og skaber mange tragedier, mange arbejdsløse.

I lyset af forhandlingerne i Den Baltiske Fiskerikommission tyder alt på, at torskekvoten i Østersøen vil blive halveret til 25.000 t i 1992. Dette vil få katastrofale følger for det bornholmske fiskerierhverv, som er fuldstændig afhængig af torskefiskeriet, idet torskelandingerne udgør 95 pct. af de samlede landinger. Tilsvarende er den bornholmske fiskeindustri helt overvejende indrettet til forarbejdning af torsk.

Udsigterne for det bornholmske samfund er dystre. Der forventes et indtægtstab på ca. 400 mio. kr. alene i det primære fiskerierhverv og fiskeindustrien, og hertil kommer de afledte virkninger i følgeindustrien. Fiskeriministereren siger i sit svar til Landbrugs- og Fiskeriudvalget vedrørende Bornholms situation, at han nu vil komme med en bred vifte af initiativer til bedring af situationen på Bornholm.

Jeg vil i den forbindelse henvise til de 7 forslag fremsat af Bornholms Amtsråd i oplægget af 26. september til overvejelse af fiskeriets situation. Specielt til forslag 6 har jeg et spørgsmål om, hvordan midler fra Østhjælppuljen kan stilles til rådighed for såkaldte joint ventures mellem østeuropæiske leverandører af fisk og den bornholmske fiskeindustri til en videre forarbejdning af fisk, samt forslag 7 om en prioritering af erhvervsudviklingspenge til omlægning af den bornholmske fiskeindustri til et bredere produktsortiment og en højere grad af forædling.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg vil starte med at sige, at det har været interessant at høre på debatten om fiskeriets problemer, og før jeg går over til selve emnet, vil jeg bare sige, at det var en udmærket fremstilling af problemet på Bornholm, som fru Eva Fatum gav. Det er beskrevet godt nok, så det skal jeg ikke hænge mig mere i. Det var en udmærket beskrivelse af, at fiskeriproblemerne rammer et bestemt område vældig hårdt. Det er så spørgsmålet, hvordan vi afværger de problemer, som ser ud til at tårne sig op i øjeblikket.

Hvis vi går tilbage til selve fiskeripolitikken, må vi huske på, at der også er nogle positive ting i EF's fiskeripolitik. Hvis man ikke havde fået en fiskeripolitik lagt til rette, havde vi haft Nordsøen opdelt i nationale økonomiske zoner. Det var EF's indsats, at vi blev enige om, at det var ét fælles hav. Så kan man sige, at der er nogle problemer i at have et fælles hav, for så har vi også fælles forvaltning af ressourcerne.

Men hvordan gik det Østersøen? I Østersøen fik man nemlig den nationale opdeling, og derfor har vi fået de store problemer, at det danske område er for lille, og det vil sige, at når der er begrænsninger i Nordsøen, flytter de, der kan, kapaciteten over til Østersøområdet og fisker på et meget lille dansk område. Derfor mener jeg, at en af de vigtigste opgaver for regeringen nu er – efter den udvikling, der har fundet sted i Østeuropa med de baltiske lande – at presse på og få ophævet de nationale zoner, således at vi kan få samme forhold i Østersøen som i Nordsøen, selvfølgelig også med de problemer, der følger med en fælles forvaltning af fiskeriressourcerne.

Så kommer vi nemlig ind på, hvordan vi skal forvalte fiskeriressourcerne. Så vidt jeg kan se, har kvoteringsordningerne absolut ikke været nogen succes. Hvis vi ser på torskereguleringen, ser vi, at torskebestanden falder år efter år, og vi regulerer, og vi regulerer. Hvad er blevet resultatet af reguleringerne? Vi har kontrol på kontrol på kontrol, og hvordan virker det? Ja, det virker til stor irritation for fiskerne. Ja, det ved man godt, at sådan er det med kontrol, det, at man pustes i nakken hver dag.

Men jeg har vanskeligt ved at forstå det produktive i, at man på Bornholm har 40-50 fiske-ribetjente og bygger administrationsbygninger